

for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) og for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (S. Beberfen), som endnu ere Medlemmer af Thinget, indtage. Det er principielt set akkurat det samme, som Regjeringen har indtaget i sine Lovforslag, kun at Regjeringen er gaaet noget videre og har foreslaaet flere Kredse. Det ærede Mindretal siger: Da det ser saa broget ud i Udvalget — jeg bruger ikke de Ord, der ere skrevne, men oversætter dem — at der ikke er mindste Udfigt til Enighed, opstille vi et Mindretalsforslag og foreslaa denne Kreds delt, thi der ere Forholdene aldeles urimelige. Hvad har Regjeringen gjort i sine Forslag? Om det ikke er det Samme, saa er det i Kraft af samme Betragtning gaaende ud fra samme Princip, at man har sagt: vi have ikke Udfigt til at enes om en almindelig Reform, men i Kjøbenhavns 5te Valgkreds, i Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds og i Aarhus Amts 2den Valgkreds — jeg husker nu ikke flere Steder — ere Forholdene af en saa urimelig Bestaaffenhed, at vi af praktiske Hensyn maa anse det for ganske nødvendigt, at der skrides ind, og derfor stille vi Forslag om Omordning paa disse Punkter og lade det større Spørgsmaal ligge, som vi ikke tro at kunne gennemføre. Da der var denne skønne Enighed eller Uenighed i det Udvalg, som var nedsat, var der ingen Udfigt til, at der kunde komme Noget ud deraf. Naar det ærede Medlem nu tager dette Mindretal til Indtægt, er det mig beynnderligt, fordi dette Mindretal har i Principet stillet sig paa samme Standpunkt som Regjeringen, og dette Mindretal satte Intet igennem i Folkethinget mod det store Flertal der, og jeg forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem kan sige, at man med Føie kan henvise til det, naar man vil forkaste det Standpunkt, Regjeringen har stillet sig paa.

Berg: Ja sikkert har den høitærede Minister Lov til at have sin Mening, men heldigvis ere vi saaledes stillede, naar vi ere her, at vi ogsaa have Lov til at have vor Mening. Den Ret har jeg benyttet mig af, men det skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg skal kun med Hensyn til Sagens saglige Side, hvad det angaar, som Ministeren sidst omtalte, gjøre Ministeren opmærksom paa,

at han vist forvejler to Bemærkninger, jeg har gjort. Jeg henviste til, at Udvalget, Høire og Bestre i Forening, havde stillet en Opfordring til Regjeringen om at fremkomme med en ny Valgkredslov baseret paa 125 Kredse, og det er allerede 14 Aar siden; saa vidt jeg erindrer, var det i Samlingen 1874—75. Det sagde jeg, men det rørte Ministeren ikke ved. Der har Ministeren Opfordringen; men jeg gjorde opmærksom paa, at Ministeren har ganske bortset fra, gaaet forbi denne Opfordring for at tage nogle af disse enkelte Kredse. Jeg refererede blot, at saaledes var Forhandlingen foregaaet, og jeg vil ogsaa sige, at efter Karakteren af denne Kredsinddeling, sammenlignet med den politiske Stilling i disse Egne, vilde Resultatet være blevet dette. Hvad nu angaar det af Ministeren anførte særlige Tilfælde, om det nævnte Mindretal, som, da man ikke kunde blive enigt om Andet, i alt Fald anbefalede at dele 5te Kreds i Kjøbenhavn, skal jeg sige, at dersom den paagældende Minister havde villet det den Gang, var det slet, saa havde der været Flertal for det i Folkethinget; saa meget betød de 2 Medlemmer, der raadede til at gjøre dette, men jeg anførte det kun i Forbigaaende som et Vidnesbyrd om, at det kunde man for længe siden have naaet; det er faktisk rigtigt; men Høirepartiet vilde ikke. Efter at man gjentagende har fornyet Opfordringen til Regjeringen om at komme med en Lov om en ny Valgkredsinddeling, paastaas det dog offentlig, at naar Kjøbenhavns 5te Valgkreds ikke er delt, er det Folkethingets Skyld. Det er det, jeg vil hævde. Den sidste Bemærkning vedkommer ikke Ministeren, men Regjeringen som Helhed, fordi den ikke har efterkommet den Opfordring, som var stillet til den fra Rigsdagens Side, og som man begyndte med allerede i 1874—75; og det karakteriserer den Agitation, som gennem Høires Katekismus — det er nemlig et Hovedpunkt i Høires Katekismus — er ført mod Folkethinget, at det ikke har opfyldt Grundlovens § 32. Jeg hævder, at Folkethinget har villet opfyldt Grundlovens § 32 fuldtud, som den staar, men Høirepartiet og dets Regjering har viist, at de ikke ville.

Indenrigsministeren (Fingerslev): For at blive færdig med dette Mellembærende